

Grupa	Stanowisko	Kwota miesięczna w zł	
		wynagrodzenia zasadniczego	dotatku funkcyjnego
1	Marszałek Sejmu. Przewodniczący Rady Państwa. Prezes Rady Ministrów	24.000	11.000
2	Wicemarszałek Sejmu, Zastępca Przewodniczącego Rady Państwa. Prezes Najwyższej Izby Kontroli. Wiceprezes Rady Ministrów. Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów	21.500	10.000
3	Sekretarz Rady Państwa, członek Rady Państwa, minister. Prezes Narodowego Banku Polskiego. Szef Kancelarii Sejmu	19.000	9.000

§ 2. Wynagrodzenie osób powołanych na kierownicze stanowiska państwowe przez Radę Państwa ustala się w następującej wysokości:

Grupa	Stanowisko	Kwota miesięczna w zł	
		wynagrodzenia zasadniczego	dotatku funkcyjnego
1	Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego. Prokurator Generalny Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej. Szef Kancelarii Rady Państwa. Wiceprezes Najwyższej Izby Kontroli	19.000	9.000
2	Prezes Naczelnego Sądu Administracyjnego. Prezes Sądu Najwyższego. Zastępca Prokuratora Generalnego Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej. Prezes Głównego Urzędu Kontroli Publikacji i Widowisk. Główny Inspektor Pracy	17.000	8.000
3	Wiceprezes Naczelnego Sądu Administracyjnego. Wiceprezes Głównego Urzędu Kontroli Publikacji i Widowisk. Zastępca Głównego Inspektora Pracy	16.500	7.000

§ 3. Wynagrodzenie osób powołanych na kierownicze stanowiska państwowe przez Prezesa Rady Ministrów oraz zajmujących kierownicze stanowiska państwowe w Polskiej Akademii Nauk ustala się w następującej wysokości:

Grupa	Stanowisko	Kwota miesięczna w zł	
		wynagrodzenia zasadniczego	dotatku funkcyjnego
1	Prezes Polskiej Akademii Nauk, Zastępca Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów. Szef Urzędu Rady Ministrów. Sekretarz Naukowy Polskiej Akademii Nauk	19.000	9.000
2	Wiceprezes Polskiej Akademii Nauk, Zastępca Sekretarza Naukowego Polskiej Akademii Nauk. Sekretarz Wydziału Polskiej Akademii Nauk, podsekretarz stanu (wiceminister). Wiceprezes Narodowego Banku Polskiego, kierownik urzędu centralnego. wojewoda. prezydent miasta stopnia wojewódzkiego	17.000	8.000
3	Zastępca kierownika urzędu centralnego. dyrektor generalny w ministerstwie i urzędzie centralnym	16.500	7.000
4	Wicewojewoda. wiceprezydent miasta stopnia wojewódzkiego	16.000	5.000

§ 4. Wynagrodzenie ryczałtowe z tytułu stałej pracy w charakterze nauczyciela akademickiego w szkole wyższej albo pracownika naukowego w instytucie naukowym lub naukowo-badawczym dla osób określonych w § 1—3, posiadających tytuł profesora zwyczajnego lub profesora nadzwyczajnego, ustala się w wysokości 5.000 zł miesięcznie.

§ 5. Tracą moc dotychczasowe przepisy regulujące sprawę wynagrodzenia osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe.

§ 6. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1983 r.

Przewodniczący Rady Państwa: *H. Jabłoński*

6

UCHWAŁA Nr 263 RADY MINISTRÓW

z dnia 23 grudnia 1982 r.

w sprawie podnoszenia kwalifikacji pracowników uspołecznionych zakładów pracy oraz świadczeń przysługujących tym pracownikom.

Na podstawie art. 27 ust. 3 ustawy z dnia 15 lipca 1961 r. Nr 32, poz. 160, z 1971 r. Nr 12, poz. 115, z 1972 r. 1961 r. o rozwoju systemu oświaty i wychowania (Dz. U. Nr 16, poz. 114 i z 1975 r. Nr 45, poz. 234) oraz art. 103

Kodeksu pracy (Dz. U. z 1974 r. Nr 24, poz. 141, z 1975 r. Nr 16, poz. 91, z 1981 r. Nr 6, poz. 23 i z 1982 r. Nr 31, poz. 214) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Przepisy uchwały stosuje się do uspołecznionych zakładów pracy i pracowników tych zakładów podnoszących kwalifikacje w formach szkolnych i pozaszkolnych.

2. Przepisów uchwały nie stosuje się do:

- 1) pracowników podstawowej działalności służby zdrowia, objętych specjalistycznym medycznym szkoleniem, doksztalcaniem i doskonaleniem zawodowym, prowadzonym przez resort zdrowia i opieki społecznej,
- 2) nauczycieli akademickich,
- 3) nauczycieli w zakresie kształcenia w formach szkolnych,
- 4) pracowników naukowo-badawczych,
- 5) pracowników odbywających pozaetatową aplikację sądową i arbitrażową,

w zakresie unormowanym odrębnie w przepisach dotyczących podnoszenia kwalifikacji pracowników wymienionych w pkt 1—5.

§ 2. 1. Przez podnoszenie kwalifikacji pracowników rozumie się kształcenie w szkołach dla pracujących (dorosłych) i w szkołach wyższych oraz szkolenie, doksztalcenie lub doskonalenie kwalifikacji pracowników w następujących formach pozaszkolnych:

- 1) studia podyplomowe,
- 2) staże zawodowe,
- 3) kursy i seminaria,
- 4) samokształcenie kierowane,
- 5) praktyki pracownicze,
- 6) kursokonferencje,
- 7) szkolenie przywarsztatowe,
- 8) instruktaż.

2. Podnoszenie kwalifikacji pracowników może odbywać się systemem dziennym, wieczorowym, zaocznym lub eksternistycznym albo systemem łączącym elementy wymienionych systemów.

§ 3. Szkolenie, doksztalcenie lub doskonalenie kwalifikacji pracowników — z wyjątkiem studiów podyplomowych — mogą prowadzić:

- 1) przedsiębiorstwa i inne państwowe jednostki organizacyjne,
- 2) ośrodki szkolenia, doksztalcenia i doskonalenia kadr,
- 3) samodzielne placówki typu naukowo-dydaktycznego, placówki naukowe Polskiej Akademii Nauk, instytuty naukowo-badawcze oraz inne jednostki typu naukowo-badawczego,
- 4) szkoły wszystkich typów i poziomów nauczania,
- 5) organizacje społeczne i spółdzielcze, które otrzymały zezwolenie Ministra Oświaty i Wychowania na prowadzenie szkolenia, doksztalcenia i doskonalenia.

§ 4. Jednostki, o których mowa w § 3, są obowiązane zapewnić:

- 1) właściwy program nauczania,
- 2) kadrę dydaktyczną,
- 3) odpowiednie pomieszczenia, urządzenia i materiały oraz niezbędne podręczniki, skrypty i inne pomoce dydaktyczne,
- 4) właściwy przebieg szkolenia, doksztalcenia lub doskonalenia kwalifikacji oraz prowadzenie odpowiedniej dokumentacji.

§ 5. Szkolenie, doksztalcenie lub doskonalenie kwalifikacji pracowników, ze względu na sposób organizacji, jest realizowane jako:

- 1) wewnątrzzakładowe — organizowane i prowadzone przez odpowiednie komórki danego zakładu pracy,
- 2) zlecane — organizowane i prowadzone przez inne jednostki organizacyjne.

§ 6. 1. Wykładowcy i organizatorzy szkolenia, doksztalcenia lub doskonalenia kwalifikacji, zatrudnieni na podstawie umowy zlecenia, otrzymują od jednostki organizującej szkolenie, doksztalcenie lub doskonalenie wynagrodzenie według tej umowy.

2. Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych w porozumieniu z Ministrem Finansów określi ramowe wytyczne w sprawie zasad wynagradzania osób, o których mowa w ust. 1.

3. Osoby, o których mowa w ust. 1, w razie prowadzenia zajęć poza miejscem zamieszkania lub miejscem pracy otrzymują od jednostki organizującej szkolenie, doksztalcenie lub doskonalenie kwalifikacji świadczenia na pokrycie kosztów przejazdów, zakwaterowania i wyżywienia na zasadach określonych w umowie zlecenia, jeżeli umowa takie świadczenia przewiduje, z tym że wysokość tych świadczeń nie może przekraczać wysokości świadczeń określonych w ogólnych przepisach o podróżach służbowych na obszarze kraju.

§ 7. 1. Ukończenie szkolenia, doksztalcenia lub doskonalenia kwalifikacji w formach, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 2—5, 7 i 8, potwierdza zaświadczenie wydane według wzorów określonych przez Ministra Oświaty i Wychowania w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych.

2. Ukończenie doksztalcenia lub doskonalenia kwalifikacji w formie studium podyplomowego potwierdza zaświadczenie wydane według wzoru określonego przez Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych.

§ 8. 1. Pracownicy zatrudnieni na stanowiskach decydujących w szczególności o postępie naukowo-technicznym, organizacyjnym i ekonomicznym oraz o bezpieczeństwie i higienie pracy mogą być przez zakład pracy zobowiązani do cyklicznego, obowiązkowego doskonalenia kwalifikacji zawodowych.

2. Wykaz stanowisk, o których mowa w ust. 1, częstotliwość powtarzania cyklu doskonalenia oraz formy obowiązkowego doskonalenia ustala zakład pracy, z uwzględnieniem obowiązujących wymagań dotyczących szkolenia w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy.

§ 9. Pracownicy uspołecznionych zakładów pracy mogą podnosić kwalifikacje na podstawie skierowania wydanego przez zakład pracy lub bez skierowania.

§ 10. 1. Skierowanie, o którym mowa w § 9, następuje po uprzednim zawarciu umowy określającej wzajemne prawa i obowiązki zakładu pracy i pracownika. Umowa ta powinna być zawartą przed przystąpieniem do egzaminu wstępnego.

2. Zakład pracy zawierający z pracownikiem umowę, o której mowa w ust. 1:

- 1) przyznaje pracownikowi świadczenia przewidziane w niniejszej uchwale,
- 2) zapewnia warunki do terminowego ukończenia nauki, w szczególności przez ustalanie w sposób nie kolidu-

jący z obowiązkowymi zajęciami harmonogramu pracy uczących się pracowników oraz wyposażenie — w miarę możliwości — zakładowych bibliotek w niezbędne podręczniki, skrypty i inne pomoce naukowe, a także udostępnianie zakładowych bibliotek i kseroślarni.

3. Zakład pracy może uzależnić wydanie pracownikowi skierowania w celu kształcenia, szkolenia, doksztalcenia lub doskonalenia kwalifikacji od zobowiązania się pracownika do przepracowania określonego czasu, nie dłuższego niż 3 lata, w zakładzie pracy po ukończeniu nauki, a w razie niedotrzymania zobowiązania z powodu:

- 1) wcześniejszego rozwiązania umowy o pracę przez pracownika za wypowiedzeniem,
- 2) rozwiązania umowy o pracę przez zakład pracy bez wypowiedzenia z winy pracownika,
- 3) wygaśnięcia umowy o pracę wskutek porzucenia pracy.

do zwrotu części lub całości poniesionych przez zakład pracy kosztów obejmujących przyznane pracownikowi ulgi i świadczenia.

4. Pracownik nie ma obowiązku zwrotu kosztów, o których mowa w ust. 3, mimo rozwiązania umowy o pracę za wypowiedzeniem, jeżeli wypowiedzenie zostało spowodowane:

- 1) stwierdzonym przez zakład społeczny służby zdrowia szkodliwym wpływem wykonywanej pracy na zdrowie pracownika, w razie gdy zakład pracy nie przeniósł go do innej pracy odpowiedniej ze względu na stan zdrowia i kwalifikacje zawodowe w terminie wskazanym w orzeczeniu lekarskim,
- 2) niemożnością dalszego zatrudnienia ze względu na inwalidztwo lub utratę zdolności do wykonywania dotychczasowej pracy,
- 3) przeprowadzeniem się pracownika do innej miejscowości w związku ze zmianą miejsca zatrudnienia małżonka,
- 4) przeprowadzeniem się pracownika do innej miejscowości ze względu na zawarcie związku małżeńskiego z osobą zamieszkałą w tej miejscowości.

§ 11. 1. Do podstawowych obowiązków pracownika podnoszącego kwalifikacje na podstawie skierowania zakładu pracy należy:

- 1) regularne uczęszczanie na zajęcia,
- 2) przedstawianie corocznie — w razie kształcenia się w szkołach — dokumentu stwierdzającego promocję lub zaliczenie roku studiów,
- 3) przedstawienie świadectwa lub dyplomu ukończenia szkoły, a w razie szkolenia, doksztalcenia lub doskonalenia — zaświadczenia o jego ukończeniu,
- 4) ukończenie kształcenia, szkolenia, doksztalcenia lub doskonalenia w przewidzianym terminie,
- 5) wykorzystywanie ulg i świadczeń tylko do celów związanych z podnoszeniem kwalifikacji,
- 6) przedstawianie odpowiednich dokumentów stwierdzających miejsce, czas, liczbę zajęć obowiązkowych oraz terminy egzaminów.

2. Jeżeli pracownik podnoszący kwalifikacje w formach pozaszkolnych na podstawie skierowania zakładu pracy przerwie naukę z własnej winy, jest obowiązany na wniosek zakładu pracy zwrócić część lub całość kosztów uczestnictwa w szkoleniu, doksztalceniu lub doskonaleniu.

§ 12. 1. Pracownikom, którym wydano skierowanie w celu podnoszenia kwalifikacji, przysługują:

- 1) urlopy szkoleniowe i zwolnienia z części dnia pracy, w wymiarach określonych w § 14, płatne według zasad obowiązujących przy obliczaniu wynagrodzenia za urlop wypoczynkowy, oraz
- 2) zwrot związanych z podnoszeniem kwalifikacji kosztów przejazdów, zakwaterowania i wyżywienia na zasadach obowiązujących przy podróżach służbowych na obszarze kraju, o ile podnoszenie kwalifikacji odbywa się w innej miejscowości niż miejsce zamieszkania lub miejsce pracy pracownika.

2. Zakład pracy może przyznać pracownikowi skierowanemu w celu podnoszenia kwalifikacji inne, dodatkowe świadczenia, a w szczególności pokryć koszty podręczników i skryptów, materiałów szkoleniowych oraz udzielić dodatkowego urlopu szkoleniowego, a także przyznać nagrodę.

§ 13. Koszty organizacji i prowadzenia szkolenia, doksztalcenia lub doskonalenia kwalifikacji w formach pozaszkolnych pokrywa zakład pracy.

§ 14. 1. Wymiar urlopu szkoleniowego w każdym roku szkolnym, przeznaczony na wypełnienie obowiązków wynikających z procesu dydaktycznego, wynosi dla pracowników skierowanych, odbywających naukę w:

- 1) szkołach podstawowych i innych równorzędnych — 2 dni robocze,
- 2) zasadniczych szkołach zawodowych wieczorowych oraz w szkołach średnich wieczorowych — 6 dni roboczych, a ponadto w ostatnim roku nauki dodatkowo 6 dni roboczych, jeżeli pracownik przystępuje do egzaminu dojrzałości lub innego egzaminu końcowego,
- 3) zasadniczych szkołach zawodowych zaocznych oraz w szkołach średnich zaocznych — 12 dni roboczych.

2. Wymiar urlopu szkoleniowego w każdym roku studiów w szkole wyższej, przeznaczony na udział w obowiązkowych zajęciach wynikających z programu studiów, oraz na przygotowanie się i przystąpienie do egzaminów, wynosi dla pracowników skierowanych odbywających naukę na:

- 1) studiach wieczorowych — 21 dni roboczych,
- 2) studiach zaocznych — 28 dni roboczych oraz
- 3) dodatkowo w ostatnim roku studiów wieczorowych i zaocznych — 21 dni roboczych na przygotowanie pracy magisterskiej (dyplomowej) oraz przygotowanie się i przystąpienie do egzaminu magisterskiego (dyplomowego).

3. Wymiar urlopu szkoleniowego dla pracowników skierowanych, przystępujących jako eksterniści do egzaminów z zakresu programu nauczania:

- 1) szkoły podstawowej — wynosi łącznie 5 dni roboczych na przygotowanie się i przystąpienie do egzaminów,
- 2) szkoły zasadniczej — wynosi łącznie 10 dni roboczych na przygotowanie się i przystąpienie do egzaminów,
- 3) szkoły średniej — wynosi łącznie 12 dni roboczych na przygotowanie się i przystąpienie do egzaminów oraz dodatkowo 6 dni roboczych na przygotowanie się i przystąpienie do egzaminu dojrzałości lub innego egzaminu końcowego,
- 4) studiów wyższych — wynosi łącznie 21 dni roboczych na przygotowanie się i przystąpienie do egzaminów oraz dodatkowo 21 dni roboczych na przygotowanie pracy magisterskiej (dyplomowej) i przystąpienie do egzaminu magisterskiego (dyplomowego).

4. Wymiar urlopu szkoleniowego przeznaczonego na udział w obowiązkowych zajęciach w ciągu całego okre-

su trwania nauki dla pracowników skierowanych na studia podyplomowe zaoczne wynosi 28 dni roboczych.

5. Wymiar urlopu szkoleniowego przeznaczonego na przygotowanie się i przystąpienie do egzaminów końcowych dla pracowników skierowanych na:

- 1) wieczorowe i zaoczne studia podyplomowe,
- 2) kursy wieczorowe i zaoczne oraz seminaria wieczorowe,
- 3) samokształcenie kierowane

wynosi do 6 dni roboczych i ustalany jest przez zakład pracy w zależności od czasu trwania szkolenia i czasu trwania egzaminów.

6. Wymiar urlopu szkoleniowego przeznaczonego na udział w obowiązkowych konsultacjach dla pracowników skierowanych na kursy zaoczne wynosi 2 dni robocze w miesiącu.

7. Wymiar urlopu szkoleniowego przeznaczonego na udział w konsultacjach dla pracowników skierowanych, odbywających samokształcenie kierowane, wynosi do 3 dni roboczych na cały okres samokształcenia.

8. Wymiar urlopu szkoleniowego przeznaczonego na wypełnienie obowiązków wynikających z procesu dydaktycznego w stosunku do pracowników skierowanych, podnoszących kwalifikacje w systemie dziennym, jest uzależniony od czasu trwania nauki w określonej formie szkolnego lub pozaszkolnego nauczania. Urlop ten jest udzielany na czas trwania obowiązkowych zajęć wynikających ściśle z programu nauczania.

9. Urlop szkoleniowy przeznaczony na wypełnienie obowiązków wynikających z procesu dydaktycznego w stosunku do pracowników skierowanych, podnoszących kwalifikacje w systemie mieszanym, tj. łączącym elementy wymienionych w § 2 ust. 2 systemów, przysługuje:

- 1) w części przewidzianej na podnoszenie kwalifikacji w systemie dziennym — w wymiarze określonym w ust. 8,
- 2) w części przewidzianej na podnoszenie kwalifikacji w systemie zaocznym i wieczorowym — w wymiarze określonym w § 14, proporcjonalnie do czasu trwania nauki w danym systemie.

10. Wymiar zwolnień z części dnia pracy dla pracowników skierowanych do zasadniczych i średnich szkół wieczorowych, na studia wieczorowe w szkołach wyższych, na wieczorowe studia podyplomowe oraz na kursy i seminaria wieczorowe nie może przekraczać 5 godzin tygodniowo.

11. Urlopów szkoleniowych i zwolnień od pracy udziela się na wniosek pracownika.

§ 15. 1. Zakład pracy może udzielić pracownikom, którzy podnoszą kwalifikacje bez skierowania, bezpłatnego urlopu szkoleniowego i zwolnienia z części dnia pracy w wymiarze ustalonym na zasadzie porozumienia stron oraz może pokryć pracownikom w części koszty związane z podnoszeniem kwalifikacji.

2. Okres bezpłatnego urlopu szkoleniowego, o którym mowa w ust. 1, wlicza się do okresu zatrudnienia w zakładzie pracy w zakresie wszelkich uprawnień pracowniczych, wynikających z Kodeksu pracy oraz przepisów szczególnych.

§ 16. Podnoszenie kwalifikacji pracowników jest prowadzone:

- 1) w jednostkach działających na rozrachunku gospodarczym i w organizacjach społecznych — na zasadach samofinansowania, zgodnie z obowiązującymi w danej jednostce zasadami gospodarki finansowej,
- 2) w jednostkach budżetowych — w ramach środków przyznanych danej jednostce w budżecie na dany rok.

§ 17. 1. Do pracowników, którzy w dniu wejścia w życie uchwały podnoszą kwalifikacje na podstawie skierowania zakładu pracy w formach pozaszkolnych, stosuje się przepisy uchwały:

2. Do pracowników, którzy w dniu wejścia w życie uchwały podnoszą kwalifikacje na podstawie skierowania zakładu pracy w szkołach dla pracujących i w szkołach wyższych, stosuje się przepisy uchwały, z tym że pracownikom tym nie przysługuje zwrot kosztów zakwaterowania i wyżywienia. Zakłady pracy w ramach posiadanych środków mogą przyznać tym pracownikom zwrot kosztów zakwaterowania i wyżywienia na zasadach ustalonych w § 12 ust. 1 pkt 2.

3. Pracownikom, którzy rozpoczęli naukę w systemie eksternistycznym przed dniem wejścia w życie uchwały i przystępują do egzaminów z zakresu programu nauczania szkoły średniej lub z zakresu programu określonego kierunku studiów wyższych jako eksterniści, przysługują płatne zwolnienia z pracy na czas niezbędny do przystąpienia do tych egzaminów, a ponadto na przygotowanie pracy dyplomowej z zakresu średniej szkoły zawodowej lub pracy magisterskiej (dyplomowej) z zakresu określonego kierunku studiów wyższych — 6 dni roboczych płatnego urlopu szkoleniowego. Zakłady pracy mogą przyznać tym pracownikom świadczenia przewidziane w § 14 ust. 3.

§ 18. 1. Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych w porozumieniu z Ministrem Oświaty i Wychowania określi w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie uchwały:

- 1) ramowe zasady organizowania i prowadzenia podnoszenia kwalifikacji pracowników w formach pozaszkolnych, z wyjątkiem studiów podyplomowych,
- 2) ramowy wzór umowy zawieranej między zakładem pracy a pracownikiem skierowanym w celu podnoszenia kwalifikacji.

2. Zasady organizacji i działania resortowych i wojewódzkich ośrodków szkolenia, dokształcania i doskonalenia kadr określi Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych w porozumieniu z Szefem Urzędu Rady Ministrów, Ministrami Finansów oraz Administracji, Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska, a także właściwymi ministrami.

3. Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych w porozumieniu z Głównym Inspektorem Pracy określi zasady szkolenia, dokształcania i doskonalenia pracowników w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy.

§ 19. 1. Szczegółowe zasady doskonalenia zawodowego kadry kierowniczej administracji centralnej i terenowej oraz jednostki organizujące doskonalenie tej kadry określi Szef Urzędu Rady Ministrów.

2. Szczegółowe zasady doskonalenia zawodowego urzędników państwowych nie wymienionych w ust. 1 ustala:

- 1) właściwy minister — w odniesieniu do urzędników państwowych zatrudnionych w ministerstwie lub urzędzie centralnym,
- 2) kierownik urzędu na podstawie wytycznych.

- a) właściwego ministra — w odniesieniu do urzędników państwowych zatrudnionych w urzędach podległych ministrowi,
 b) Ministra Administracji, Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska wydanych w porozumieniu z właściwymi ministrami — w odniesieniu do urzędników państwowych zatrudnionych w urzędach terenowych organów administracji państwowej.

§ 20. Tracą moc:

- 1) okólnik nr 24 Prezesa Rady Ministrów z dnia 3 listopada 1949 r. w sprawie urlopów pracowniczych na dołączenie nauk (Monitor Polski z 1949 r. Nr A-86, poz. 1063 i z 1973 r. Nr 18, poz. 111).
- 2) pkt IV zarządzenia nr 71 Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 17 marca 1950 r. w sprawie udzielania urlopów egzaminacyjnych pracownikom przedsiębiorstw i zakładów gospodarki uspołecznionej, uczęszczającym do szkół podstawowych, liceów ogólnokształcących i zawodowych oraz do szkół wyższych zawodowych i akademickich (Biuletyn PKPG Nr 6, poz. 88).
- 3) uchwała nr 810 Rady Ministrów z dnia 15 grudnia 1956 r. w sprawie kształcenia pracowników w zakresie szkoły podstawowej (Monitor Polski z 1957 r. Nr 17, poz. 123),
- 4) uchwała nr 239 Rady Ministrów z dnia 6 sierpnia 1964 r. w sprawie niektórych zasad dotyczących prowadzenia i finansowania kursowego szkolenia lub doskonalenia zawodowego (Monitor Polski z 1964 r. Nr 58, poz. 274, z 1969 r. Nr 10, poz. 94, Nr 19, poz. 156 i Nr 36, poz. 270, z 1970 r. Nr 27, poz. 223, z 1971 r. Nr 38, poz. 247 i z 1978 r. Nr 32, poz. 119 oraz Dz. U. z 1965 r. Nr 44, poz. 275),

- 5) uchwała nr 124 Rady Ministrów z dnia 1 lipca 1971 r. w sprawie organizowania techników zawodowych dla przodujących robotników (Monitor Polski Nr 37, poz. 238),
- 6) uchwała nr 64 Rady Ministrów z dnia 23 marca 1973 r. w sprawie zasad kierowania pracownikami uspołecznionych zakładów pracy do szkół dla pracujących i na studia dla pracujących w szkołach wyższych oraz w sprawie ulg i świadczeń przysługujących tym pracownikom od zakładów pracy (Monitor Polski Nr 18, poz. 111),
- 7) uchwała nr 35 Rady Ministrów z dnia 1 lutego 1974 r. w sprawie podnoszenia w formach pozaszkolnych kwalifikacji zawodowych robotników zatrudnionych w jednostkach gospodarki uspołecznionej (Monitor Polski Nr 7, poz. 50),
- 8) uchwała nr 246 Rady Ministrów z dnia 28 października 1974 r. w sprawie zwolnień od pracy, urlopów szkoleniowych oraz ulg przysługujących pracownikom kierowanym na studia podyplomowe (Monitor Polski Nr 36, poz. 208).

§ 21. W stosunku do pracowników objętych przepisami niniejszej uchwały tracą moc przepisy uchwały nr 97 Rady Ministrów z dnia 5 maja 1967 r. w sprawie krajowych staży naukowych i zawodowych dla pracowników naukowo-dydaktycznych, naukowo-badawczych oraz innych pracowników zatrudnionych w jednostkach organizacyjnych gospodarki narodowej (Monitor Polski Nr 34, poz. 158).

§ 22. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1983 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. M. Rakowski

7

UCHWAŁA Nr 277 RADY MINISTRÓW

z dnia 30 grudnia 1982 r.

zmieniająca uchwałę w sprawie stypendiów dla sportowców.

Rada Ministrów uchwała, co następuje:

§ 1. W uchwale nr 18 Rady Ministrów z dnia 28 stycznia 1981 r. w sprawie stypendiów dla sportowców (Monitor Polski z 1981 r. Nr 4, poz. 14 i z 1982 r. Nr 20, poz. 169) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) dotychczasową treść § 3 oznacza się jako ust. 1,
- 2) w § 3 dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Przewodniczący Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Sportu w porozumieniu z Ministrem Finansów i Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych określa wysokość stypendiów dla sportowców.”

- 3) § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. 1. Do wysokości stypendium sportowego dla zawodników, o których mowa w § 1 ust. 3 pkt 1 i 2, wlicza się wynagrodzenie pobierane z tytułu umowy o pracę, stypendium pobierane w okresie studiów, świadczenia otrzymywane w czasie odbywania

czynnej służby wojskowej lub dochód z innych źródeł oraz rekompensaty przyznane na podstawie uchwały nr 187 Rady Ministrów z dnia 26 sierpnia 1981 r. w sprawie podwyższenia cen detalicznych niektórych artykułów żywnościowych (Monitor Polski Nr 22, poz. 200) oraz uchwały nr 24 Rady Ministrów z dnia 27 stycznia 1982 r. w sprawie rekompensat pieniężnych z tytułu wprowadzenia z dniem 1 lutego 1982 r. nowych cen detalicznych podstawowych artykułów żywnościowych, opału i energii (Monitor Polski Nr 4, poz. 18).

2. Stypendia sportowe, o których mowa w § 3 ust. 2, obejmują rekompensaty przyznane na podstawie uchwał Rady Ministrów, wymienionych w ust. 1”.

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1983 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. J. Obodowski